

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713212464
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713212464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Snopčokovou v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s. r. o. so sídlom K červenému dvoru 3269/25a, Strašnice, 130 01 Praha 3, IČO: 36429705, Česká republika, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi Y. C., bytom L. X/X, XXX XX H. W., občan SR, o zaplatenie 1.055,01 EUR, zmenkového úroku, úroku zo zmenkovej sumy a zmenkovej odmene, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28. 03. 2013 domáhal toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.055,01 EUR, zmenový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 1.055,01 EUR od 01. 01. 2011 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 1.055,01 EUR od 14. 02. 2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 3,52 EUR a trovy konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 09. 07. 2010 na zmenkovú sumu 1.055,01 EUR, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 01. 01. 2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 09. 07. 2010 (dátum vystavenia) na sumu 1.055,01 EUR, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 01. 01. 2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nič nezaplatil. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ podal návrh na vzorovom tlačive „A Návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.“ K návrhu ako dôkazy pripojil originál zmenky a fotokópiu výpisu z Obchodného registra na navrhovateľa. Navrhovateľ zároveň v návrhu uviedol, že nechce, aby sa vo veci nariadilo pojednávanie.

Právomoc súdu Slovenskej republiky vzhľadom k tomu, že na strane navrhovateľa je účastníkom konania zahraničná právnická osoba, je v tejto veci daná podľa článku 2 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 a keďže sa jedná o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu príslušnosť okresného súdu je daná podľa čl. 11 Preambuly, čl. 4 bod 1 a čl. 25 bod 1 písm. a) Nariadenia č.

861/2007/ES, pretože Slovenská republika ako zmluvná strana Nariadenia Komisie oznámila, že na vydanie rozsudkov vo veciach s nízkou hodnotou budú okresné sudy. Navrhovateľ podal návrh na Okresný súd Zvolen, ktorý postúpil spis na konanie Okresnému súdu Banská Bystrica. Okresný súd Banská Bystrica vec predložil na rozhodnutie o príslušnosti Krajskému súdu Banská Bystrica, ktorý uznesením č. k. 41Ncb/54/2013 zo dňa 12. 06. 2013 rozhodol okrem iného, že nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením veci z Okresného súdu Zvolen je dôvodný. Miestne príslušným súdom na prejednanie veci je Okresný súd Zvolen.

Po zaplatení súdneho poplatku navrhovateľom súd dňa 09. 09. 2013 v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia č. 861/2007/ES doručoval odporcovi kópiu tlačiva - návrhu na uplatnenie pohľadávky spolu s tlačivom „C - Tlačivo na odpoveď“. U odporcu súd zásielku považoval za doručení dňom 10. 10. 2013, v lehote 30 dní od doručenia tlačiva neodpovedal.

Hoci súdu nebola doručená odpoveď odporcu v lehote do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď a teda podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia č. 861/2007/ES a súd mal vydať rozsudok o pohľadávke navrhovateľa, t. j. rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, súd vo veci nariadil pojednávanie v záujme predovšetkým navrhovateľa, aby nedošlo k vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu, vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom. Keďže hore citované nariadenie neupravuje postup súdu pri nariadení pojednávania s poukazom na článok 19 Nariadenia č. 861/2007/ES, pri nariadení pojednávania súd postupoval v zmysle § 115 a nasledujúcich O. s. p. Súd teda nevydával ani osobitné rozhodnutie o nariadení pojednávania, keďže toto Občiansky súdny poriadok nevyžaduje a aj v zmysle Nariadenia č. 861/2007/ES súd rozhodnutie vydáva iba vtedy, ak o nariadenie ústneho pojednávania požiada niektorá zo strán, teda účastníkov konania, a súd takúto žiadosť odmieta (článok 5 bod 1 Nariadenia č. 861/2007/ES).

Podľa článku 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, súdne konanie sa riadi zákonom č. 99/1963 Zb. - Občianskym súdnym poriadkom (ďalej len O. s. p.) v znení neskorších zmien a predpisov. Súd považoval za potrebné vo veci nariadiť ústne pojednávanie podľa článku 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES a to vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci. Súd nariadil ústne pojednávanie na deň 10. 12. 2013, pričom na pojednávanie sa navrhovateľ nedostavil, doručenie mal riadne vykázané, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Na pojednávanie sa dostavil jeho právny zástupca, ktorý neúčast' navrhovateľa ospravedlnil tým, že je navrhovateľ plne zastúpený právnym zástupcom. Keďže u odporcu súd mal vykázané doručenie náhradným spôsobom, súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. vo veci konal a aj rozhodol v neprítomnosti jednak štatutárneho zástupcu navrhovateľa ako aj odporcu.

Dňa 22. 08. 2013 bolo súdu doručené podanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktoré oznámilo, že vstupuje do konania na podporu účastníka na strane odporcu, čo bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa oznámené listom zo dňa 10. 09. 2013, avšak splnomocnený právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa 23. 09. 2013 doručil súdu oznámenie o vystúpení vedľajšieho účastníka, čo bolo právnemu zástupcovi navrhovateľa oznámené dňa 08. 10. 2013, pričom toho istého dňa t. j. dňa 08. 10. 2013 právny zástupca navrhovateľa súdu zaslal podanie označené ako námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd uznesením č. k. 11C/144/2013-67 zo dňa 04. 12. 2013 zamietol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka vzhľadom k tomu, že námietka prípustnosti v čase jej podania nebola dôvodná, keďže vedľajší účastník z konania vystúpil.

Súd zo zmenky, ktorá bola doručená súdu spolu s návrhom zistil, že zmenka bola vystavená dňa 09. 07. 2010, pričom v zmenke je uvedené, že za túto zmenku zaplatí vystaviteľ pri predložení na rad: POHOTOVOST', s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B, zmenkovú sumu, zmenkový úrok.

Z činnosti súdu je súdu známe (§ 121 O. s. p.), že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť Pohotovosť s. r. o. Bratislava vykonáva podnikateľskú činnosť prostredníctvom poskytovania úverov v značnom rozsahu na území celej Slovenskej republiky a táto spoločnosť si uplatňuje svoje nároky aj v exekučných konaniach. Súd lustráciou zistil číslo konania tunajšieho súdu sp. zn. 24Er/791/2011, ktorý k spisu pripojil .

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 10. 12. 2013 na otázku súdu uviedol, že nevie kedy zmenka bola vyplnená, nevie sa vyjadriť aká bola zmenková suma v čase vyplnenia zmenky ani aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a aká bola aktuálna výška nesplateného príslušenstva ku dňu vyplnenia zmenky. Uviedol, že zmenka je vystavená na videnie, teda na nahliadnutie. Čo sa týka splatnosti zmenky, zmenka bola splatná vo chvíli, keď bola predložená na platenie, nevie kedy zmenka bola predložená na platenie. Z bodu 8.1 návrhu vyplýva, že na platenie predložená bola.

Súd vykonal teda dokazovanie oboznámením sa s originálom zmenky, spisom Okresného súdu Zvolen č. k. 24Er/791/2011 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ v konaní predložil zmenku, ktorá obsahuje nasledovné údaje: označenie, že sa jedná o zmenku, číslo 103000123, meno, priezvisko, trvalé bydlisko a rodné číslo vystaviteľa - odporcu, miesto vydania: v F., dátum vystavenia: 09. 07. 2010, zmenková suma 1.055,01 EUR, vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 01 Bratislava zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka č. 2363/B, zmenkovú sumu 1.055,01 EUR, zmenkový úrok, 0,25% denne od 01. 01. 2011. Splatné: POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Súd zo spisu Okresného súdu Zvolen č. k 24Er/791/2011 zistil, že spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. so sídlom Bratislava podala u súdneho exekútora JUDr. C. V. návrh na vykonanie exekúcie voči odporkyňi a ako exekučný titul táto spoločnosť v postavení oprávneného v exekučnom konaní uviedla rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 14. 06. 2011 sp. zn. SR 04422/11 zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35922761, Bratislava, pričom v tomto spise je zároveň k žiadosti o udelenie poverenia, okrem návrhu na vykonanie exekúcie, plnomocenstva, pripojená aj zmluva o úvere, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. ako je uvedená vyššie. Súd zo zmluvy o úvere zistil, že medzi spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o. Bratislava ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá dňa 09. 07. 2010 zmluva o úvere číslo zmluvy: 103000123, teda číslo zmluvy je rovnaké ako číslo uvedené na zmenke. Zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári, jedná sa o typickú formulárovú zmluvu. Rubovú stranu zmluvy tvoria Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, pričom článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsahuje Dohodu o vyplnení zmenky v znení, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zároveň sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Súd ďalej zistil, že exekučným titulom v konaní tunajšieho súdu 24Er/791/2011 bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Bratislava sp. zn. : SR 04422/11 zo dňa 14. 06. 2011, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.055,01 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1.055,01 EUR od 01. 01. 2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1.055,01 EUR od 14. 02. 2011 do zaplatenia, jedná sa teda o pohľadávku, ktorá bola uplatnená navrhovateľom aj v tomto súdnom konaní. Súd ďalej z odôvodnenia rozsudku Rozhodcovského súdu zistil, že navrhovateľ a odporca zabezpečili iný svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 09. 07. 2010, kde odporca vystupuje ako vystaviteľ a spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. Bratislava ako remitent. V odôvodnení tohto rozhodnutia je zároveň uvedené, že žalobca v konaní pred rozhodcovským súdom, žalobcom bola spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. Bratislava, vyplnil zmenku odporcu dňa 07. 02. 2011 v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 1.055,01 EUR s dátumom začiatku úročenia dňa 01. 01. 2011 a táto bola odporcovi predložená na zaplatenie dňa 14. 02. 2011. Súd

zistil, že na žiadosti súdu v konaní Er bola doložená do hore uvedeného konania Er zmenka rovnakého obsahu - totožná zmenka ako v tomto súdnom konaní.

Súd ďalej zistil, že uznesením č. k. 24Er/791/2011-10 zo dňa 02. 11. 2011 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 03. 2012 a uznesením č. k. 24Er/791/2011-20 zo dňa 20. 06. 2012 exekučné konanie zastavil a rozhodol o náhrade trov exekúcie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 10. 2012.

Súd z výpisu z Obchodného registra na spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. , Bratislava zistil predmet činnosti, okrem iného, aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Súd pri rozhodovaní aplikoval právo Slovenskej republiky, keďže pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku súdu nebola tvrdená ani preukázaná.

Podľa čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina písaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu
3. údaj sročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky
7. podpis vystaviteľa.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov majiteľ zmenky môže postihom žiadať :

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boly dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
3. trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenka môže byť vystavená:

- na nahliadnutie;
- na určitý čas po nahliadnutí;
- na určitý čas po dátume vystavenia;
- na určitý čas.

Podľa ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenky s inou dobou splatnosti ako je vyššie uvedené alebo so splatnosťou postupnou sú neplatné.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov zmenka na videnie je sročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobode a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa článku I § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) v znení účinnom do 28. 02. 2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpísaním zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28. 02. 2010 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v poslednom znení sa na účely tohto zákona rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť

spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Súd s prihliadnutím na hore citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav dospel k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Súd poukazuje na to, že súd považoval za preukázané, že dňa 09. 07. 2010 odporca ako dlžník a spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., Bratislava ako veriteľ uzatvorili v písomnej forme zmluvu o úvere č. 103000123, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- EUR. Za nespornú súd považoval aj skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy o úvere bola vystavená zmenka, v ktorej s poukazom na článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nebola vyplnená zmenková suma a dátum úročenia. Súd tiež považoval za nespornú aj skutočnosť, že zmenka, od ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní má povahu zabezpečovacej zmenky, tak ako to bolo konštatované aj v článku 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Navrhovateľ ako indosatár si podaným návrhom uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 1.055,01 EUR spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 15. 01. 2010 do zaplatenia a 6% ročným úrokom od 14. 02. 2011 do zaplatenia a právo na zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 3,52 EUR. Súd zo zmenky zistil, že na zmenke je uvedené číslo, ktoré je zhodné s uzavretou zmluvou o úvere zo dňa 09. 07. 2010. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd mal za preukázané, že navrhovateľom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere č. 103000123 uzavretá dňa 09. 07. 2010 medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou Pohotovosť, s. r. o., Bratislava ako veriteľom, pričom číslo zmluvy 103000123 bolo uvedené priamo aj na zmenke. Odporca zmluvu o úvere uzatváral ako občan - fyzická osoba, zmluva o úvere je typickou formulárovou zmluvou, bola uzavretá na formulári veriteľa, mala teda predtlačný text a to vrátane označenia veriteľa ako zmluvnej strany, pričom do zmluvy sa dopisovali už len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané - a to osobné údaje, dlžníka výška poskytnutého úveru, výška poplatku, spôsob splatnosti. Do zmluvy sa dopisovala len suma úveru, suma poplatku, počet a výška splátok a počínajúci deň splatnosti, pričom priamo v predtlačenej forme formulára zmluvy o úvere bol obsiahnutý aj text o tom, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu úveru zvýšenú o príslušný poplatok. Predtlačný na zmluve bol nielen názov zmluvy, ale aj text o tom, že zmluva je uzavretá v zmysle § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Rubovú stranu zmluvy tvorili predtlačené Všeobecné podmienky poskytnutia úveru vrátane predtlačenej článku č. 13 o dohode o vyplnení zmenky a predtlačenej článku 16 o tom, že zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, podľa ktorého každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, keď dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Súčasne sa vyžadovalo, aby spotrebiteľské zmluvy neobsahovali ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda aby neobsahovali tzv. neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 1 OZ) s tým, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu Občiansky zákonník priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné povinnosti (§ 54 ods. 1 OZ), pričom v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 OZ). Keďže spotrebiteľské zmluvy nesmeli obsahovať ustanovenia spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda tzv. neprijateľné podmienky, zákon definoval najmä, ktoré ustanovenia

uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky s tým, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 a 5 OZ). Odporca pri uzatváraní hlavného záväzkového vzťahu t. j. zmluvy o úvere č. 103000123 zo dňa 09. 07. 2010 konal ako občan fyzická osoba a splňal definíciu spotrebiteľa, pričom veriteľ - spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., Bratislava konala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže aj v predmete podnikania zapísaného v Obchodnom registri mala táto spoločnosť uvedený predmet činnosti, okrem iných, aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, súd mal preukázané, že veriteľ, teda spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., Bratislava splňala definíciu dodávateľa. Vzhľadom k tomu, keďže zmluva medzi veriteľom a odporcom bola uzatvorená na formulári veriteľa vrátane Všeobecných zmluvných podmienok a do zmluvy bolo možné doplniť resp. zmeniť len osobné údaje odporcu ako dlžníka, výšku úveru, výšku splátok a výšku poplatku, súd považoval za preukázané, že veriteľ takého zmluvy uzatváral s viacerými osobami a teda bolo obvyklé, že ktorákoľvek druhá strana ako spotrebiteľ obsah tejto zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohla. Súd z obsahu zmluvy mal preukázané, že predmetná zmluva medzi veriteľom a odporcom bola zmluvou spotrebiteľskou, pričom predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom odporcyni, išlo o spotrebiteľský úver a teda o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 285/2001 Z. z. v znení účinnom do 11. 06. 2010.

Súd v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. zisťoval v rámci súdneho konania aká bola zmenková suma v čase vyplnenia, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, keďže v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru sa zakazovalo splniť dlh zmenkou a veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumeli aj zmluvné pokuty a iné nároky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu t. j. , že zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, na základe čoho súd dospel k záveru, že za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru.

Je nepochybné, že vystavená zmenka bola zabezpečovacou zmenkou, pričom súd poukazuje na to, že v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. splnenie dlhu z úveru bolo zakázané zaplatením zmenky, avšak veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru len, ak ide o zabezpečovaciu zmenku za podmienok ako to už bolo uvedené vyššie. Súd musel s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie skúmať, či zmenka nebola vyplnená veriteľom v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 veta druhá citovaného zákona, pretože v prípade, že by zmenka bola prijatá resp. vyplnená veriteľom v rozpore s týmto ustanovením, veriteľ ju nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Toto ustanovenie pritom platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky, tak ako to bolo aj v súdnej veci. Keďže navrhovateľ s prihliadnutím na ustanovenie § 120 ods. 4 O. s. p. neunesol dôkazné bremeno a súdu nepreukázal aká bola zmenková suma v čase vyplnenia zmenky, aká bola aktuálna výška nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva v čase vyplnenia zmenky, nebolo možné ustáliť, že zmenka bola vyplnená v súlade s ustanovením § 4 bod 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Súd teda návrh navrhovateľa uplatnený v tomto konaní posúdil ako nedôvodný s prihliadnutím k tomu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno.

Súd zároveň vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nárok uplatnil ako zmenkový nárok, z úradnej povinnosti posudzoval aj platnosť zmenky, pričom neplatnosť zmenky ako cenného papiera je možné posudzovať podľa zákona č. 191/1950 Sb., ale keďže sa jedná o právny úkon, aj keď abstraktný, platnosť zmenky možno posudzovať aj podľa všeobecných ustanovení § 34 a nasl. OZ. Súd na túto neplatnosť musí prihliadať z úradnej povinnosti a musí z nej vyvodzovať dôsledky.

Keďže zmenka bez ohľadu na jej abstraktnosť je právnym úkonom, každý právny úkon, ktorý odporuje zákonu, je absolútne neplatným právnym úkonom, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu

súd v rámci občianskeho súdneho konania prihliada ex offio. Povinnosť súdu prihliadať na absolútnu neplatnosť právneho úkonu z úradnej moci prelmuje aj zásadu stanovenú v článku I § 17 zákona č. 191/1950 Sb., čo je vyjadrené aj v ustanovení § 4 ods. 6 zákona č. 58/2001 Z. z., kde výslovne zákonodarca uviedol, že ide o zákonné ustanovenie, ktoré platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Okrem toho súd poukazuje na to, že odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu nie je možné, pretože práve v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitie zmenky regulované a obmedzené a to v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v rôznom znení a keďže sa jedná o kogentnú úpravu je nutné zo zákona skúmať podmienky vystavenia zmenky a jej prípustnosť. Súd teda vyhodnotil, že keďže navrhovateľ ako indosatár podaným návrhom si uplatnil nárok zo zmenky, ktorú zmenku súd z úradnej povinnosti vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, aj z tohto dôvodu nebol daný právny základ nároku navrhovateľa, keďže nebol daný právny základ nároku z uplatnenej zmenky a teda aj z tohto dôvodu návrh navrhovateľa nebol dôvodný.

Súd ďalej poukazuje na to, že z vyjadrenia navrhovateľa uvedeného v návrhu vyplýva, že zmenka je vistazmenkou, pričom súd pri posudzovaní tejto zmenky aj v zmysle ustanovení zákona č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov dospel k záveru, že zmenka má uvedené dve možnosti splatnosti, čo tiež spôsobuje jej absolútnu neplatnosť z dôvodu jej neurčitosti, pričom súd poukazuje na to, že právny úkon sa musí v zmysle § 37 ods. 1 OZ urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Aj otázku absolútnej neplatnosti z dôvodu neurčitosti údaju o splatnosti zmenky, musí súd posudzovať z úradnej povinnosti. Neurčitý údaj splatnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď z zápisu „zaplatím za túto zmenku pri predložení“, je uvedená splatnosť na nahliadnutie a z údaju „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ je uvedená splatnosť na určitý čas. Tento údaj t. j. „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, ktorý je uvedený v zmenke, súd nemohol považovať za predĺženie lehoty v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., keďže tento údaj vzbudzuje pochybnosť o druhu splatnosti zmenky. V prípade, ak by vystaviteľ zmenky mal vôľu predĺžiť lehotu na videnie zmenky, údaj správne mal znieť „na platenie predložiť v lehote do 4 rokov od vystavenia“. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obdo 59/2010 zo dňa 26. 01. 2011, ktorý vyslovil právny názor, že ak sú v zmenke uvedené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do dvoch rokov od vystavenia), spôsobuje to neplatnosť zmenky s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb.

Vzhľadom teda na všetky uvedené dôvody, súd návrh navrhovateľa posúdil ako nedôvodný a preto ho zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. Hoci odporkyňa bola úspešnou účastníčkou konania neuplatnila si trovy konania, preto súd rozhodol, že jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

čl. I § 75 zákona č. 191/1950 Sb.

čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950

§ 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb.

§ 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

§ 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb.

I § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

§ 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1, 2, 3, 5 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 54 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 39 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 2 zákona č. 258/2001 Z. z.

§ 4 ods. 6, 7 zákona č. 258/2001 Z. z.

§ 151 ods. veta prvá zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).